

[Indenrigsministeren.]

om, at målet må være at nå frem til et frit boligmarked, bort fra regulering og over til normale forhold.

Ifølge Folketingstidende for i år, sp. 62, udtalte den højtærede boligminister, hvad der har været regeringens tanke:

„Regeringen mener imidlertid, at yderligere forhøjelser ikke bør tilfalde grund-ejerne, idet forhøjelser ud over, hvad der må anses for nødvendigt for at opnå en rimelig forrentning af ejendommen og sikre en passende vedligeholdelse, vil blive kapitaliseret og medføre stigende ejendomspriser.“

Det er altså for at forhindre denne spekulation i en prisstigning for gamle ejendomme, at man foreslår de ekstraordinære ejendomsskatter.

Det ærede medlem hr. Thestrup har særlig omtalt dette forhold, men der er også andre, som har været inde derpå, og jeg vil kort omtale den mandagskronik, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen skrev i Dagens Nyheder den 20. oktober. Det ærede medlem skrev her, at det ville have været rigtigt med en sådan beskatning og inddragning af værdistigningen, hvis man havde givet huslejen fri i de første år efter krigen og i forbindelse dermed havde pålagt sådanne ejendomsskatter for at forhindre en stigning. Det ærede medlem er altså kommet temmelig langt bagefter med sin erkendelse og fik som følge deraf ikke gjort noget i den tid, han sad som finansminister, men nu foreligger der derimod forslag om i løbet af få år at nå frem til en fri ansættelse af huslejen, og der ville følgelig ske en betydelig og meningsløs stigning i de ældre ejendommers priser. Det er denne stigning, man vil søge hindret eller inddraget. Det er altså ikke, som det ærede medlem i sin kronik går ud fra, den stigning, der allerede er sket, man særlig tager sigte på, selv om der naturligvis kunne være grund til også at tage et vist hensyn dertil; man må imidlertid indrømme, at denne stigning i disse ejendommers priser er sket, ejendommene har skiftet ejere o. s. v. Nej, det er den stigning, som kan forventes at komme, man tager sigte på at forhindre, det er spekulationen heri, man gerne ville udelukke. Det er altså den nuværende regerings tanke, at man ikke

på dette område vil komme for sent, sådan som det ærede medlem og den regering, han var medlem af, gjorde.

Det ærede medlem hr. Thestrup opgjorde de skatter, som nu foreslås pålagt, til at betyde en inddragning af 2 800 mill. kr. Det vil altså sige, at hvis denne lovgivning får sin fulde virkning, skulle den forhindre en prisstigning på dette beløb, forhindre en spekulationsgevinst af denne størrelse, og jeg kan ikke indse, at nogen kan have krav på en forventet værdistigning. Jeg kan forstå, at man kan sige, at den stigning, der er sket, er det vanskeligt at inddrage igen, men intet menneske har vel krav på at få en værdistigning, som han ikke selv har bidraget til. Hvordan kan ejerne af alle de ejendomme, med hensyn til hvilke der ikke er sket ombygning eller forbedring, have noget som helst juridisk eller moralsk krav på en værdistigning, som den øvrige del af befolkningen må betale? Derfor mener jeg og ligeledes den samlede regering, som er gået ind for forslagene, at det er berettiget at forhindre denne prisstigning, forhindre denne spekulation og inddrage en så stor del af gevinsten til kommunerne, som det nu er foreslået i disse skatteforslag. Jeg tror, at der, selv efter at denne inddragning er sket, altså af de 2 800 mill. kr., endda vil ske en stigning i ejendomspriserne, så der vil derfor heller ikke være nogen fare for realkreditte.

At man så med hensyn til beskatningen samtidig opnår en tilnærmelse til beskatningen i andre kommunegrupper, kan da kun være en fordel. Der har så tit været tale om det urimelige i, at man i landkommunerne og i de bymæssige kommuner, som ikke har købstadstatus, havde en højere ejendomsbeskatning end i byerne, hvilket har givet sig udslag i, at lejere og husejere i disse kommuner allerede har faet en stigning i deres boligudgifter. En sådan stigning har man ikke fået i København og på Frederiksberg og i købstæderne, som disse lovforslag nu tager sigte på. Jeg mener, at en sådan tilnærmelse af beskatningsforholdene måske vil kunne bane vejen for en videregående reform, når vi engang skal se nærmere på den samlede beskatning i samtlige kommuner her i landet. Da vil det være en fordel, at der er sket en tilnærmelse som den, der altså sker her, sam-